Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26088
Copyright: Admont, Benediktinerstift

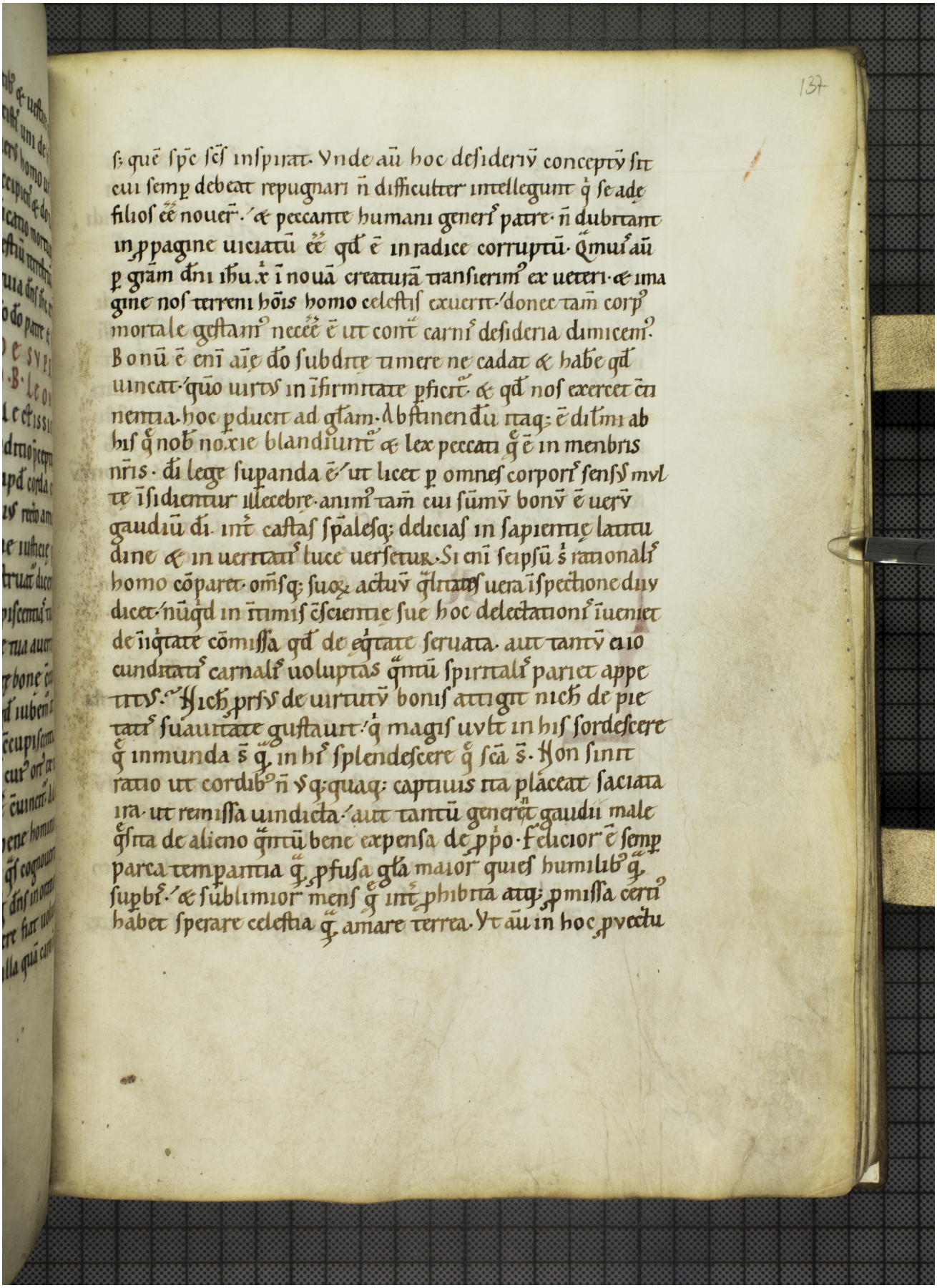

137

s; quē spe sēs inspirat. Vnde aū hoc desiderīū conceptū sit
cui semp debeat repugnari ñ difficulter intellegunt q̄ se adē
filios ēē nouerī. ⁄ & peccantē humani generis patre. ñ dubitant
in ppagine uiciatū ēē qd ē in radice corruptū. Qmuis aū
p grām dni ihu x ī nouā creaturā transierim ex ueteri. & ima
gine nos terreni hōis homo celestis exuerit. ⁄ donec tam corp
mortale gestam necēē ē ut comī carnis desideria dimicem.
Bonū ē enī aīe do subdite timere ne cadat & habe qd
uincat. ⁄ quo uirtus in ifirmitate pficit. & qd nos exercet ēti
nentia. hoc pducit ad glam. Abstinendū itaq; ē dilmi ab
his q̄ nob noxie blandiuntur. & lex peccati q̄ ē in membris
nris. di lege supanda ē. ⁄ ut licet p omnes corporis sensus mul
te īsidientur illecebre. animī tam cui sūmū bonū ē uerū
gaudiū di. int castas spales q; delicias in sapientie latitu
dine & in ueritatis luce uersetur. Si enī seipsū s rationalis
homo cōparet omīs q; suos actuū glitates uera īspectione diu
dicet. ⁄ nūqd in itimis ēscientie sue hoc delectationis īueniet
de iniqtate cōmissa qd de eqtate seruata. aut tantū eio
cunditatis carnalis uoluptas qntū spiritalis pariet appe
titus. ⁄ Hiech prius de uirtutū bonis attigit niech de pie
tatis suauitate gustauit. ⁄ q magis uult in his sordescere
q̄ inmunda s q̄ in his splendescere q̄ sca s. Non sinit
ratio ut cordib ñ sq; quaq; captiuis ita placeat saciata
ira. ut remissa uindicta. ⁄ aut tantū generet gaudii male
q̄sita de alieno qntū bene expensa de ppo. felicior ē semp
parca tempantia q̄ pfusa gla maior quies humilib q̄
supbis. ⁄ & sublimior mens q̄ int phibita atq; pmissa certū
habet sperare celestia q̄ amare terrena. Vt aū in hoc pvectu